

Universitätsbibliothek Paderborn

**Origines Benedictinae, Siue Illvstrivm Coenobiorvm Ord.
S. Benedicti, Nigrorvm Monachorvm, Per Italiam,
Hispaniam, Galliam, Germaniam, Poloniam, Belgium,
Britanniam, aliasque Prouincias. Exordia Ac ...**

Le Mire, Aubert

Coloniae Agrippinae, 1614

Malharstorf, aliàs Malharzdorf, & Madilhartistorf.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11261

S. Dysibodi monasterium, in d. Moguntina.

ANNO 1108. cœptum est monasterium construi in honorem S. Dysibodi. Piæ namque memoriæ Burchardus Abbas D. Iacobi Moguntiæ, quem Ruthardus Archiepiscopus Ecclesiæ S. Dysibodi primum Abbatem præfecerat, II. Kal. Iulij primum fundamenti lapidem iussu præfati præfulis posuit. ita Nodechinus in Chronicō: Vide Serarium lib. 5. Rerum Moguntiacarum in Ruthardo Archiepiscopo.

1108.

Malharstorf, aliás Malharzdorf, & Madlhartistorf.

MOnasterium istud fundatur per Henricum & Ernestum filium, Comites de Kirchberg, anno 1109. Auentinus in Annalibus ita ponit: Eadem tempestate Henricus & filius eius Ernestus Comites à Kirchberg, arcem suā Mallerstorf, in inferiori Bauaria prope Laber amnem sitam, in templum commutant; Hervicus Ratisbonensis Episcopus dicat, sacris D. Benedicti initiat, Burchardum Magistrum, id est, primum Abbatem legit. Primo ibi iuxta castру, in quo Comites illi residebant, ædificata est capella in honorē S. burchardi, quæ adhuc hodie vetus & prima fundatio appellatur, die alt Stift, & non tantum pro Abate & monachis, sed etiam pro Priorissa & monialibus

1109:

S. Be-

S. Benedicti Ordinis, quæ postea defecerunt; sicque totum castrum in monasterium transiuit. Sunt autem in illa capella S. burchardi non solùm fundatores sepulti, verū etiam sex alij illius familiæ; quod testatur vetustus lapis ibi cum hac inscriptio.

*Hic fundatores Comites tumulus capit iste,
In cælis Christe, facies tibi proximiores.*

Hoc monasterium fuit per manum liberi hominis Eberhardi Ecclesiae bambergensi collatum, confirmatumque per Innocentium Pontificem anno 1139.

CAPVT LXXXI.

Regni Scotiæ monasteria varia.

Multa olim Benedictini Ordinis monasteria in regno Scotiæ extiterunt, multique ex eo regno viri Apostolici in Germaniam superiorem atque inferiorem transmigrarunt: Ut ex Ioanne Molano in Natalibus Sanctorum Belgij; ex Vigileio Hundio in Metropoli Salisburgensi, ex Gaspare Bruschio in Chronologia monasteriorum Germaniæ, alijsque discere licet.

Inter Scotiæ monasteria hæc celebria fuere, Dunelmense, Dunsermilinense, Scouense, Notuocastrense ut alia.

Dunsermilinensem Abbatiam excitauit Edgarus LXXXIX. Scotiæ Rex, & frater eius,

atque